

V. Quos fides, spes et caritas
Sic implet, purgat, [re]creat,
Ut, qui [Christum] non noverat,
Mori pro Christo iam quaerat.

Ad locum autem venientes,
Nihil ipsum sustinentes,
Natum tollit ferens ad Abundum
Et simul pergit ad secundum.

2. Sic isti Christi athletae
Tunc pariter certantes,
Constantes et intrepidi,
In nullo murmurantes
Ab impio satellite
Percussi sunt orantes.

V. Et sic in agni sanguine
Suas stolas dealbantes
Ad regnum summae gloriae
Volarunt collaetantes.

In 2. Vesperis.

Ad Magnificat.

A. Ottone magno imperante,
Silvestro papa triumphante
Pax rediit ecclesiae,
A Sclavinis timentes,
Adalbertum perimentes,
Eorum pium praesulem.
At pius imperator militavit
Slavoniam, inde corpus ad-
portavit
Adalbertum et humavit
In mirabili ecclesia.

Inter duos pontes est constructa
Urbe Roma florida,
Ibi corpora deducta
Abundi et Abundantii,
Aliorum corpora multa
Et beata Theodora.

A. Marcianus cum abisset
Et ad locum pervenisset,
Ministri diri Satanae
Noluerunt tantum sustinere,
Usque quo natum adduceret;

Offic. ms. Castellan. saec. 17. Cod. Borgian. L VII 26. — In 1. Vesp.
A 1, 5 in cophitos. — A 5, 2 Christi clementia. — Ad Magn. A, 3 mysterio.
— In 3. Noct. R 1, 10 modo quaerat. — In Laud. Super Pss. AA ex
1. Vesp. — Ad Bened. A, 8 tollit illum ferens. — In 2. Vesp. Ad Magn.
A, 3 reddidit. — Ibid. 5 Ad Sclavinis. — Ibid. 5 et 9 Ad Albertum.

49. De sancto Ioseph.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Nunc venias properesque libens,
devote sacerdos,
Ut Mariae sposo
Christique cananus alumno.

Ad Laudes.

Antiphonae.

1. Illustris patriarcha, Ioseph,
David inclita proles,

Fac, placeant summo
carmina nostra Deo.

2. Purifica, sana,
dita nos, maxime Ioseph,
Noster enim est animus
sordidus, aeger, egens.

3. Qui peregrinus eras,
nobis esto peregrinis
Dux, comes et fautor,
scandala tolle viae.

4. Conscius arcani es,
quod nescivere priores,
Dum Christum tangis,
fers, refoves et alis.

Desuper intendas
nobis miserosque benignis
Aspicias oculis,
quos creba pericula vexant.

5. Tu vir, tu dominus
matris Domini dominorum,
Et tibi subicitur,
qui regit astra Deus.
In terris igitur
es magno dignus honore,
Cui nunc in caelis
gloria magna datur.

In 2. Vesperis.
Ad Magnificat.

A. A propriis laribus
quondam fugis, at modo regnas
In caeli patria
felix, securus et omnis
Expers terroris,
labor, anxietas, metus absunt.

A. O Ioseph, ad crescens
dictus, tu crescere fac nos
Virtutum gradibus,
donec Jesus videatur.
Incola dum terrae
fueras, hoc munus habebas,
Quod caeli dominus
dignatus erat tibi subdi.
Quid modo, divus, habes,
o quanta potentia, quanta est
Vis impetrandi,
quia, dum vir, dum paterorat
Uxorem et natum,
velut imperium reputatur.

Officium ex evangelio et probatis doctorum Bernardi: Petri de heliaco: et Iohannis Gerson: sententiis absque apocrifis(!) collectum de sancto Ioseph nutritore christi: cuius festum. XIX. die marci celebrandum instituit reuerendissimus et illustris princeps dominus Albertus ex bavarie ducibus: argentinensis Episcopus. Et assumperunt illustres et generosi domini de capitulo maioris ecclesie eiusdem. Impressum per Iohannem wehinger IX. die marci: Anno dñi MDIII. — Zugehörige Hymnen: Ad 1. Vesp.: Claro de Davidis; ad Complet.: Quem patres Christum; ad parvas horas: O praecolenda trinitas. Alle drei Hymnen (letzteren als „ad laudes“) hat Morel (S. 146f.) mitgeteilt aus einem „Officium ex evangeliis et probatis doctorum . . . sententiis. S. 1. e. a.“, — allem Anschein nach eine frühere Ausgabe des vorliegenden Officiums. — Die anderen metrischen Teile des Officiums scheint Morel nicht bemerkt zu haben. — Das übrige der „Hystoria sancti Ioseph sponsi Marie: et nutritoris alumnique dñi nostri Ihesu Christi“ ist prosaisch.

50. De sancta Iuliana.

In 1. Vesperis.
Antiphonae.

1. Plaudat mater ecclesia
Novis laudum paeconiis,
Quam Iuliana gloria
Festivis replet gaudiis.

2. Haec nata de nobilium
Praefectorum progenie
Patris, matris, insignium
Civium Nicomediae.
3. Ab annis puerilibus
Sacris imbuta moribus,